

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/79/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912200736
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5912200736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti : O. G. V., nar. X.X.XXXX, H. G. V., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, deti rodičov, matky : Z. G. V., nar. X.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, V. a otca : F. G. V., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, Q. - J. W., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k.: 7P/11/2012-73 zo dňa 12.6.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok zmenil rozsudok tamojšieho súdu č.k. 9P/12/2011-39 zo dňa 30.3.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 9CoP/50/2011 zo dňa 26.5.2011 vo výroku o výživnom tak, že otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu zvýšeným výživným mesačne vo výške 75 eur na maloletého O. a 65 eur na maloletú H. vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky od 25.1.2012. Zameškané výživné za obdobie od 25.1.2012 do vyhlásenia rozsudku v sume 166,19 eur na maloletého O., a v sume 114,26 eur na maloletú H. povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 5 eur, na každé maloleté dieťa spolu s bežným výživným k rukám matky maloletých až do zaplatenia celého nedoplatku pod stratou výhody splátok, a to prvú splátku počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62, § 75 ods. 1 veta prvá, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď vykonaným dokazovaním mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného, t.j. od 30.3.2011 došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného pre maloleté deti, ktoré sú vekovo staršie - maloletý O. má 16 rokov a maloletá H. má 15 rokov, s čím sú spojené aj vyššie výdavky na zabezpečenie ich základných životných potrieb. K zmene pomerov došlo aj na strane otca, ktorý oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, kedy bol bez zamestnania, je zamestnaný. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal, lebo sa jednalo o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. S rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasil. Uviedol, že súd pri zvýšení výživného neprihliadol na jeho finančnú situáciu, nakoľko po odpočítaní všetkých jeho nákladov mu pre neho, jeho družku a ich dieťa ostane cca 3 960 Kč. Nie je pravdou, že by splátky výživného platil nepravidelne, práve naopak tieto platí pravidelne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie, alebo ho zmenil a zohľadnil jeho finančnú situáciu. Zároveň žiadal, aby súd určil nový deň splátok výživného na 25. deň v mesiaci.

Matka s odvolaním otca nesúhlasila. Poukázala na to, že obe maloleté deti od septembra 2012 budú na strednej škole a tak náklady tým, že sú staršie, sa zvýšia. Uviedla, že súd správne posúdil pomery oboch rodičov. Je presvedčená, že otec je schopný prispievať na výživu maloletých v súdom určenej výške.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 2 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 O.s.p., rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Citované zákonné ustanovenie umožňuje súdu zmeniť dohody alebo súdne rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti v dôsledku zmeny pomerov. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane maloletého dieťaťa v dôsledku jeho fyzického vyspievania, keď dochádza ku zvýšeniu nákladov na zabezpečenie jeho potrieb, ako i v súvislosti s prípravou na ďalšie povolanie (vyšší stupeň školy a pod.), ale i na strane povinného rodiča v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia jeho príjmu a pod.

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom mal i odvolací súd preukázané, že o výživnom pre maloleté deti bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 9P/12/2011-39 zo dňa 30.3.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 9CoP/50/2011 zo dňa 26.5.2011 vo výroku o výživnom tak, že otca zaviazal platiť znížené výživné na maloletú H. a maloletého O. po 43 eur mesačne na každé dieťa, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky vopred, počnúc dňom 1.1.2011. Predtým mal otec vyživovaciu povinnosť stanovenú vo výške po 2 000,- Sk mesačne na každé dieťa. K zníženiu došlo z dôvodov jeho dlhodobej nezamestnanosti. Od 8/2011 sa opäť zamestnal a jeho príjem predstavuje v priemere okolo 13 000,- Kč mesačne. Rozsah jeho vyživovacích povinností sa nezmenil.

Vychádzajúc z týchto skutočností s prihliadnutím na návrh matky maloletých, prvostupňový súd postupoval správne, keď v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo na strane účastníkov konania k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie, a vyvodil z neho správny záver, keď návrhu matky sčasti vyhovel, a otca zaviazal platiť zvýšené výživné 75 eur na maloletého O. a 65 eur na maloletú H. vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky od 25.1.2012. Ako správne konštatuje i prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, od poslednej úpravy výživného došlo k výraznej zmene v pomeroch na strane maloletých, s čím nepochybne vzrástli náklady na zabezpečenie ich životných potrieb, a pôvodne určené výživné (na každé dieťa po 43 eur) nemôže v žiadnom prípade postačovať na ich pokrytie. K zmene pomerov došlo najmä na strane otca, ktorý už nie je, oproti súčasnému stavu, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ako aj s prihliadnutím na pomery rodičov, ako ich ustálil prvostupňový súd, dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že zvýšené výživné, určené okresným súdom, je vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca primerané a v podstate sa obnovil stav existujúci pred znížením výživného.

Pokiaľ otec vo svojom odvolaní nesúhlasil s výškou určeného výživného a zároveň poukazoval na to, že financie potrebuje aj na úhradu ostatných svojich potrieb, odvolací súd tieto jeho tvrdenia vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko tak ako otec, aj matka musí uhrádzať výdavky na stravu, bývanie, energie, ako aj ostatné náklady spojené so školskými, či mimoškolskými aktivitami maloletých, a pod, pričom maloletí sú odkázaní len na zabezpečenie potrieb zo strany rodičov.

Pretože odvolateľ neuviedol žiadne iné skutočnosti, s ktorými by sa nezaoberal prvostupňový súd, a ktoré by prípadne odvolací súd mohol vyhodnotiť odlišne od záverov prvostupňového súdu, odvolanie považoval za nedôvodné a rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, lebo sa jednalo o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.